

ובדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ויאמר משה אל ה' בי ה' לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל

עבדך כי כבוד פה וכבוד לשון אנכי: ויאמר ה' אלי מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי ה': (שמות ד. י"א-י"ב)
כתב 'הרמב"ן': גם מתמול גם משלשום גם מאז דברך אל עבדך. למדנו שכל שבעת הימים היה יושב הקב"ה ומפתה משה ללכת בשליחותו. מתמול ומשלשום ומאז דברך, הרי שלשה, ושלשה גמין רבויין, הרי ששה, והיה עומד ביום השביעי. לשון רש"י. ועל דרך הפשט יאמר כי אני כבוד פה גם מתמול גם משלשום, כי מנעורי הייתי כבוד. פה, אף כי עתה כי אני זקן. וגם מאז דברך היום אל עבדך, כי לא הסירות כבודות פי בצוותך אותי ללכת אל פרעה לדבר בשמך, ואם כן איך אלך לפניו. והנה משה מרוב חפצו שלא ילך לא התפלל לפניו יתברך שיסיר כבודות פיו. אבל טען אחרי שלא הסירות כבודות פי מעת שדברת לי ללכת, אל תצוני שאלך, כי לא יתכן לאדון הכל לשלוח שליח ערל שפתים למלך עמים. והקב"ה כיון שלא התפלל בכך לא רצה לרפאותו, אבל אמר לו אנכי אהיה עם פיך והורתך אשר תדבר (פסוק י"ב), שיהיו דברי אשר אשים בפיוך במלות נכונות שתוכל לבטא בהן יפה:

ובאלה שמות רבה (ג. א) אמרו, אמר לו אם אתה אינך איש דברים אל תחוש, הלא אני בראתי כל פיות שבועלם ואני עשיתי אלם מי שחפצתי וחרש ועור ופקח לראייה ופקח לשמיעה, ואם חפצתי שתהיה איש דברים, היית, אלא לעשות כך אני חפץ. ובעת שתדבר יהיו דבריך נכונים שאני אהיה עם פיך. הדא הוא דכתיב (בפסוק י"ב) ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך. ולפי זה נראה בעיני שלא רצה להסיר ממנו כבוד הפה בעבור שהיה בו ממעשה הנס שספרו רבותינו (בשמו"ר א. כ) שאירע לו עם פרעה. והנכון בעיני שאמר ה' למשה מי שם פה לאדם או מי ישום אלם הלא אנכי ה' עושה כל, ובידי לרפאות אותך, ועתה כיון שלא תרצה ברפואתך ולא התפללת לפני על זה, לך אל אשר אני מצוה לך, ואנכי אהיה עם פיך ואצליח שליחותי. גם אפשר שיהיה רמו מ"זיחר אף ה' במשה" (פסוק י"ב) שלא רצה לרפאותו ושלחו על כרח: עכ"ל.

משה רבינו הרועה הנאמן, השי"ת מדבר עמו אישית ומבקש מאתו ללכת להיות גואלן של ישראל. אך הוא מסרב, על אף הניסים הרבים אשר עשה עמו ה' במשך כל שנות חייו מאז היותו תינוק, ועד היותו בגיל שמונים. אין ספק ששיקוליו של משה עמוקים מאוד כמבואר במפרשים, ואין אנו יכולים להבינם בדעתנו המועטת והמצומצמת, אך אם נכתב כל זה בתורתנו הוא בשביל שנלמד דעת מהם לחיינו, לכן נלבנה לבנינו מדברי משה רבינו, אשר טען "כי כבוד פה וכבוד לשון אנכי", וה' השיבו "מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי ה'". משה טוען אני לא מתאים אני מגמגם וכו', ה' משיבו, שכחת שאני זה שעשיתי את עבדי פרעה אלמים וחרשים וכו' כשרצו להרגו. אז אני גם אדאג לך לזאת, אך ה' הענישו ולא ריפאו אלא צירף לו את אחיו שיהא מתורגמן שלו. וזה דבר פלא. משה כביכול שוכח שה' יכול לרפאותו! אך כבר הרמב"ן בפירושו ביאר שמה בכונה לא התפלל להשי"ת שיפאהו, כי לא חפץ להיות השליח. אך עדיין צריך התבוננות וכי משה לא יודע שה' יכול לרפאותו גם ללא בקשתו, ובכלל שכח שה' עשה לו ניסים רבים, שה' צריך להזכירו ולהרגיעו! נמצינו למדים שגם האדם הגדול צריך חיווק ודברי עידוד, וכמו שמצינו רבות בירמיה הנביא שהיה מתאונן רבות על אנשי ענות ואנשים רבים אשר ציערוהו ואף ניסו להרגו. ועל אף שה' הבטיחו שלא יאונה לו כל רע. המשיך ה' לעודדו ולחזקו כמבואר בדברי ירמיה הנביא. ואם משה רבינו וירמיה הנביא וכל שלוחי השי"ת היו זקוקים לעידוד וחיווק של בורא עולם, על אחת כמה וכמה אנו שלא זכינו שה' ב"ה ידבר עמנו, שאנו צריכים חיווק ועידוד מתמיד ללכת בדרכי ה' ולעבדו בלבב שלם. וכ"ש דכ"ש צעירי הצאן ילדנו הקטנים, שאין בהם לא דעת ולא תבונה, ונמשכים כפתאים אחר מה שעניניהם רואות, שהם צריכים חיווק ועידוד מתמיד לילך בדרכים ישרות. ובפרט בדורנו זה שנפרצו כל החומות ה"י, והפיתויים רבים לאין ספור.

עוד למדנו שדברי חיווק לא צריכים להיות דברים מיוחדים ושגבבים, אלא יכולים להיות אפילו עניינים פשוטים, להזכיר שה' לא עוזב ולא נוטש, וכן להזכיר את חסדי ה' ית' שעושה עמנו וכו'. ודברים אלו נותנים כח ועידוד עצום ללב השומע, כי האדם אשר נמצא בצער או בקושי מסוים, עיניו נסתמות והוא מעין חבוש בבית האסורים, "ואין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים", ועל כן אינו רואה כעת בטובתו של ה' ב"ה. משא"כ אדם המעודד והמחוקק, שהוא בנקל יכול להרים את השני. ופעם פגשתי חבר בבית חולים שבא לבקר את אחיו שחלה במחלה לא אליכם. ואמר לי, אתה זוכר שנפגשנו באקראי לפני כשנה אצל רופא פלוני? אמרתי, הן. אמר לי, תדע לך שאני באתי באותה זמן לבדיקה רפואית בענין זה והייתי לחוץ מאוד ולא רגוע כלל, ואתה ראית אותי לחוץ, והרגעת אותי שהכל מה' והכל לטובה על אף שלא ידעת כלל על מה אני נמצא אצל הרופא. המילים הפשוטות שיצאו מפיו, הרגיעו אותי מאוד. אין לך מושג עד כמה. ע"כ דברי.

גם יש ללמוד ללמד את ילדינו לדעת להתנהג בחכמת חיים, לא לקפוץ להיות ראשון גם כאשר מדובר בדבר טוב, כשם שמה רבינו וכן ירמיה הנביא ועוד החכמים הראשונים לא קפצו להיות שליחים ובישיעה שאמר הנני שלחני (ישעיהו ח. ח), הטעם כתב מוהר"ש שבזו זצ"ל בפירושו על הפטרת יתרו וז"ל: למה כל שאר נביאים בורחין מן הנבואה, וזה אמר הנני שלחני. אם תאמר ג'ותן, חוס ושלוש. אלא שבימי הרעש נעשית גובין גובין ונפל לאחד מהן, והיה בתהום. וכיון ששמע הקורא אומר את מי אשלח, אמר הנני שלחני כדי להעלותו משם. מיד העלהו הקב"ה ברוח ועלה, עכ"ל. וכבר אמרו חכמים "הדיוט קופץ בראש", והוא המן שנאמר "ויאמר ממוכן" (אסתר א. טו). וראשית הדבר הוא מעשה ההורים, ר"ל שכאשר להורים חסר בחכמת חיים זו והם קופצים להיות ראשונים, כגון לדבר באירועים או בקהילה וכל כיו"ב, ילדיהם רואים זאת ומחקים מעשיהם, וע"כ יש לאדם לשום תחילה דרכיו, ואח"כ ליישר דרכי ילדיו.

ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים,

סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים,

פרטים בפל': 050-4150896, באדיבות התורמים היקרים

מחידושי רבותינו

מוהר"ר יחיא אלצ'הרי זצ"ל
בחיבורו צדה לדרך

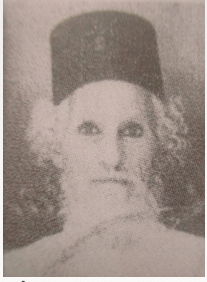
זיאמר משה משה (שמות ג. ד.)

פתרונות לפרשת 'ויחי'
אחודה חידה! 'שמה' (בראשית מט. לא) וצ"ע
מדוע בפעם שניה כתובה בטעם מפסיק.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: שבוע אחרון לפתרונה!

אחיה חיה!
מה לדבורה
אצל צפורה?
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

להצלחת ר' אברהם בן זכריה
מדויל הי"ו הוא וב"ב

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ובזוהר סוף פרשת וירא ויקרא מלאך ה' וגו' פסיק טעמא בגווייהו דלאו אברהם בתראה כקדמאה בתראה שלים קדמאה לא שלים כגוונא דא שמואל שמואל בתראה שלים קדמאה לא נביא קדמאה לא נביא אבל משה משה לא פסיק בגין דמיומא דאתייליד לא אעדי מיה שכינתא ע"כ. ועיין עוד באדרא דנשא ריש דף קל"ח ובזוהר פ' בלק דף קפ"ו ומקרא גדולה שמואל א' ג' ד' שמות מוכפלים ופסקים ב"מ משה משה שלא היה הפסק בינו לבין השכינה ע"כ.

עוד מצאתי מסרה כ"י זה לשונה. ד' שמות מוכפלים וסימנהון אברהם אברהם. יעקב יעקב. משה משה. שמואל שמואל. וכולהון פסקין ומשה טפחא ולמה. ששמע מפי הדיבור באיספקלריא המאירה על כן הוא בטפחא. עכ"ל. ועניין מפורש בסוף גמרא פרק החולץ ובויקרא רבה פרשה א' ובס' הזוהר פ' וישלח ופ' יתרו ופ' שלח לך דף קע"ד. שלח לך דף קע"ד. ריקאנטי פ' וארא. שערי אורה דף כ"ח ל'. ערוך ע' אספקלר. גור אריה ריש פ' מטות. ועיין מ"ש בירמיה כ"ג על ה' צדקנו. ומ"ש על לא תרצה. לא תנאף. לא תגנוב.

והחפץ לדעת סוד הטעם להכפלת שמות של ד' אנשים שזכרנו יעניין בספר הזוהר ריש פרשת נח בתוספתא ובס' נשמת שבתיה הלוי ומשה שהיו רועים צאן לאחרים ויש ביניהן דמיון. יעקב ברח מעשו, משה ברח מפרעה, יעקב השקה צאן לבן על ידי גבורה, משה השקה צאן יתרו על ידי גבורה. יעקב נשא אשה בגירותו, משה נשא אשה בגירותו, יעקב נשתהה אצל לבן כ' שנה, משה נשתהה אצל יתרו פ' שנה. יעקב חזר לארץ מולדתו על ידי שכינה, משה חזר לארץ מולדתו על ידי שכינה.

אבל יש לתמוה, מפני מה יעקב היה לו עושר ונכסים דכ' ופרץ האיש מאד מאד. ומשה לא מצינו לו עושר ונכסים בחזרתו, אף על פי שהזמן מרובה יותר מיעקב, שהרי יעקב כל זה העושר נתקבץ לו בשש שנים לבד, ומשה בס' שנה לא היה לו מאומה כי אם חמור אחד שהרכיב אשתו ובניו עליו, דכתיב ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכיבם על החמור. על חמור לא נאמר אלא החמור הידוע שהוא לו, ואין לו חוץ ממנו שום דבר. וזה ענין מתמיה מאד, וכי יעקב גדול ממשה, או טרח יותר ממנו, והלא נאמר במשה וינהג את הצאן אחר המדבר, לרעות אותם במרעה טוב, א"כ מפני מה לא היו לו נכסים כיעקב.

ומה שנראה לי בזה שיעקב אבינו ע"ה אף על פי שהוא שומר מצות אברהם לעשות צדקה ומשפט ולעבוד את הש"י דעתו קשורה בהצלחת העולם הזה בקנינים, כמו שנאמר אם יהיה אלדיים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש, וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך. ללמדך שהיה מחמד את הקטנים ורביי הממון ונותן לו מה שביקש כמו שאמרו חז"ל, באיזו דרך שאדם רוצה לילך בה מוליכים אותו. הינו דכתיב, אוהב כסף לא ישבע כסף, זה יעקב אבינו שביקש להיות כאבותיו להיות לו ממון להוציא ממנו לעשות צדקה ומשפט. ומי אוהב בהמון לו תבואה, זה המקרא אומר דרשני מאי דכתיב ומי אוהב בהמון לו תבואה היה לו, למקרי' לומר ועובד אדמה לו תבואה, או וחורש בבקר לו תבואה מה ר"ל ומי אוהב בהמון לו תבואה אלא הכתוב מדבר במשה רבינו ע"ה שתכלית כוונתו להוציא עשוק מיד עושקו, תדע לך כשיצא יום אחד אל אחיו לראות בסבלותם וראה מצרי מכה איש עברי הרגו מתוך גבורתו וקנאתו על עושר רעה, ולא עוד אלא כשברח למדין והוא גר לא סבל לראות פועלי אוזן ושתק, אלא ויקם משה ויושיען, וזאת המחשבה כמוסה בלב, ר"ל שעבוד ישראל שהיה דואג ושומם ומיצר לו מצרתם וישב מצפה לראות מה אחריתם, ואף על פי שנתן לו יתרו בתו לאשה לא היה מדעתו ולא בקש כיעקב וכל זה היה לו כלאחר יד, תדע שהרי כל ס' שנה לא הוליד אלא שנים, להודיעך מיעוט הנהגתו אצל אשתו כי לא היה זה להם מצד עקרות אלא מצד פרישות, וסופו הוכיח על תחלתו שפירש מן האשה ומן הדומה לה לפי שמתחלתו אינו כשאר אדם אלא קדוש בתכלית הקדושה, ולא היתה מחשבתו אלא בהמון ישראל איך ינצלו מיד המצרים. אפילו כשהלך לרעות צאן יתרו אחר המדבר היה מתבודד ודואג ושומם על שעבוד ישראל עד שנגלה עליו הש"י מתוך הסנה שלא להבעיתו כי עדיין לא הורגל בשום דבר מקודם. אמר לו השם בשכר שאתה מצטער על שעבוד בני, אתה תהיה להם למושיע. ומרוב ענותנותו ע"ה לא רצה לילך והיה מפציר בו ז' ימים, וסוף אמר אף על פי שאני אוהב לגאולת המון ישראל, שלח נא ביד תשלח, והיה זה על ידי אחרים, עד שחרד. אף השם עליו וסוף הלך להשלים כוונתו, כד"א נוצר תאנה יאכל פריה. וגאל את ישראל וניתנה להם תורה על ידו ונקראת על שמו. וזו התבואה שהיתה לו, מדכתיב ומי אוהב בהמון לו תבואה, ר"ל, ומי אוהב לגאולת המון ישראל ומצטער עליה, לו תבואה קריינא דאיגרתא ליהוי פרוינקא. ולאדם כמותו ע"ה אינו מביט לא לנכסים ולא לבקר וצאן, לפי שאינן חשובים בעיניו לכלום, אלא שונא בצע, לזה ראוי להיות שופט את ישראל, ומי שהוא רוצה להתמנות שופט, צריך שילמד ממדתו של משה רבינו ע"ה, שהרי מאס ממון עצמו כ"ש ממון אחרים, שאלו רצה היה לו בששים שנה כפלי כפלים כיעקב, נמצא הפרש גדול בין שני צדיקים האלה, רמזו לנו ז"ל באיכות הצדיקים בגן עדן שכל אחד נכוח מחופתו של חברו, ר"ל כפי שלמות האחד על חברו השני נכוח מקנאתו בחברו. והראייה לך מאלו שני הצדיקים שתחלת ענינם אחד כמר שסדרנו. אבל הכוונות נבדלות, שמים לרום וארץ לעומק,

לעילוי נשמות
מרדכי בן שלמה חסיד
ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

מהליכות אבותינו

ציפיית ליטועה?

ציפיית אבותינו הקדושים לגאולה היתה כמים קרים לנפש עייפה. אחד מהמקומות שפעלו לקירוב הגאולה היו בקהילת שרעב. וכך כתב מהר"ס חוזה זצ"ל עליהם (תולדות הרב שלום שבזי ח"ב עמ' ק"ב) ז"ל:

יהודי שרעב מרוב געגועיהם לגאולה, עשו שאלת חלום איך יכולים לקרב את הגאולה הלא הם ב"ה תמימים ישרים וברי לב, ענו להם מן השמיים אם יעמוד אחד יתפלל שמונה עשרה בכוונה ולא ישיח דעתו אפילו ביחיד תתקבל תפלתו ותבא הגאולה, החליטו בדעתם מי ימצאו שיכול לכוון בתפלה בשלמות גמורה, ולא ישיח דעתו, פשפשו ומצאו אחד עני שמוכר להם שהוא ירא שמים בתכלית, ולא מצאו עליו שום שמועה רעה, קטנה או גדולה, וכלבו, כן פיו, ואף פעם לא הרהר אחר מעשיו של הקב"ה, רק היה מקבל עניותו באהבה חבה ותמיד מאושר, קראו לו אמרו לו אתה יכול להתפלל בכוונה גדולה, אבל תגיד לנו אם לא תצליח, אמר כן, עמדו וקנו לו בגדים חדשים מראשו ועד רגלו, ושכחו לקנות לו כובע חדש, גם הוא שכח שלא קנו לו כובע, התקדש וטבל והתפלל בשעת המנחה מתוך התאמצות יתירה, וכוון כוונה גדולה והצלית, עד שהגיע לברכת שים שלום נזכר שאין לו כובע חדש וקלקל כל הכוונה, והצטער צער גדול וגילה להם שלא הצליח לכוין ושהתקלקלה לו הכוונה, ונצטערו כולם צער גדול.

ונתנו לכל אחד מה שביקש. וחתם שלמה המלך ע"ה גם זה הבל בתמיהה, ר"ל האחרון עם הראשון חלילה וחס. אבל אוהב כסף לא ישבע כסף, הבל הבלים הכל הבל. וראה מה היה לקרח ולנאדימין בן גוריון והרבה עשירים כיוצא בהם, ספו תמו כחלום מהקיץ, ועליהם נאמר אל יתהלל עשיר בעשרו. אבל אוהב בהמון לו תבואה כמשה רע"ה שלמד ולימד אחרים המון רבה כל ארבעים שנה, עליו ועל כיוצא בו נאמר, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי וגו', ה' יוכינו לכל מדה טובה ולזקנה ושיבה אכ"ר.

ועל דרך הקבלה... (כאן קיצרנו עקב חוסר מקום)

בדרכיהם אתהלך...

ואתה שלום וביתך שלום

אברך חשוב, בעל משפחה ברוכת ילדים, נכנס בפנים נפולות לרבנו מרדכי שרעבי וספר לו, כי מזה תקופה ארוכה חיינו מרים כלענה, היות שהשלום והשלוה רחוקו מביתנו, ומריבות רבות נטושות בינו לבין זוגתנו. האברך השפיל עיניו מבושה וציפה שרבנו ישית ידו עליו ויברכו לשלום בית.

אולם רבנו לא הזדרז להאציל לו ברכה, אלא פנה אליו ושאלו — אם בכניסתו לדירתו הנוכחית ערך את הלימוד הנהוג שנתקן לחנוכת הבית, האברך ניסה לדענן את זכרונו לעשר השנים האחרונות, ונענה בשלילה — הלימוד לא נעשה!

אמר לו הצדיק — אם כן, זהו הדבר המעכב, מפני שלא עשיתם "חנוכת בית" לא זכיתם לשלום בית, כי הלימוד הנקרא "סדר חנוכת הבית", אותו לומדים מיד בכניסה לדירה עוד בטרם ילוננו בה, מסוגל הוא להצלחה ולשלום, לברכה ולשמירה מכל מרעין בישין. לכן, לך ותקן את המעוות והשלום ישוב על כנו כבראשונה.

וכך היה שהאברך תיקן את הטעון תיקון, ומיד שבו האהבה והאחוה לשרור בינו לבין זוגתו. נזכיר, שדעת רבנו היתה לעשות את לימוד "חנוכת הבית", גם בדירה בשכר חדשי. ויש להקפיד שהלימוד יעשה באותו יום שנכנסים לדירה, ומלכתחילה עדיף ללמדו במנין, ואם א"א אז לפחות בשלושה, ואם גם זה מן הנמנע אז לפחות שאדם אחד ישב וילמד קודם שילוננו בבית, כיון שע"י הלימוד שורה קדושה בבית.

(דרך צדיקים ח"ב עמ' 248)

כשרות המשפחות לנישואין

מתוך שעה למרן הגר"י רצאבי שליט"א
אבה"ע סי' ר"ה ה"ב

פניני הלכה

כל המשפחות בחזקת כשרות, ומותר אפילו לכהנים לישא מהן לכתחילה, וכן הוא המנהג. ובפרט אין חשש למי שאותה משפחה ידועה ומפְּרָת לו. אך אם העידו שניים שנתערבו במשפחה מסויימת ממזר או חלל וכדומה, הרי זה ספק, וצריכים בדיקה. וכן ראוי להתרחק ממשפחה שהיא בעלת מצה ומריבה תמיד, או שאיש מהם מרבה להתקוטט עם הכל. וכן מי שהוא ערפנים ביותר, ואכזרי, ושונא את הבריות, ואינו גומל להם חסד, חוששים לו מאד שמא אינו מישראל, כי אין בו סימני אומתנו הקדושה וכדלעיל סוף סעיף א'. גם אדם הפוסל אחרים תמיד, כגון שאומר פלוני ופלוני הם ממזרים, חוששים שמא הוא עצמו ממזר. שכל הפוסל, במומו הוא פוסל:

תלמידי הת"ת זכו השבוע להסתופף ולהתברך מפי הזקן מארי יהודה גיספן שליט"א. ואף הסבו לו עונג רב בעת שאמרו תהילים לרפואתו במסורת יהודי תימן, אשר גם הוא הצטרף באמירתו עמהם תבורך מפי עליון בתו אילנית תחי' אשר אירחה את כולם בשמחה ובדאגה רבה, ישלח לה ה' רפואה שלימה בתשכחע"י

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב יחיא בן שלום קארה זצ"ל
כיהן כדיין בבית הדין בצנעא
לפני כמאה שנה.
תנצב"ה

מנשקים ידי המארי

תפארת בנים

בפעילות
חברתית
חוויתית
בפארק זרום

גני ילדים / תלמוד תורה

"עשרת חיים"

ע"ש המהרי"ץ ורבוה"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר הרישום לגני ילדים ולתלמוד תורה
הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשפ"א הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

ולכיתות התלמוד תורה

לרישום: יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

יש להצטייד בצילום ת.ז. של שני ההורים + ספח

ב'עשרת חיים' שומרים על קדושת הילדים, סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים,
פרטים בבל: 050-4150896, באדיבות התורמים היקרים

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת קבלה

התודה...

הברכה...

לידידינו היקר והנעלה, איש החסד
ממעלה ראשונה, עושה רבות למען
כלל ישראל ולומדי התורה, ואף
עיני תמיד בתשב"ד הלומדים בת"ת
ה"ה רפאל צגרי הי"ו
יאר"ך ה' ימיו בטוב ושנותיו
בנעימים, ויראה כל זרעו זרע קודש
תלמידי חכמים שלמים ויראים,
עולים במעלות התורה והיראה
בדרך אגותינו הקדושים, בגריאות
איתנה ונהורא מעליא עם אנרך
ימים ושנים, זוכים לאנולה שלימה
בכל העניינים, אכ"י.

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

לזש"ק

יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה